

INFORME SOBRE L'AVANTPROJECTE DE L'ORDENANÇA PER LA QUAL ES MODIFICA L'ORDENANÇA DE MESURES PER FOMENTAR I GARANTIR LA CONVIVÈNCIA CIUTADANA A L'ESPAI PÚBLIC DE BARCELONA

Aquesta Sindicatura, a petició expressa de la comissionada de Convivència, emet un informe sobre el text de l'avantprojecte que modifica l'ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona. Això, sense perjudici de l'elaboració posterior d'un dictamen sobre la normativa en el marc de la seva tramitació.

Aquest informe té com a objectiu analitzar l'avantprojecte, per identificar-hi aspectes millorables i proposar ajustos per garantir una regulació justa, equitativa, equilibrada i respectuosa amb els drets humans de proximitat en l'ús de l'espai públic.

L'estudi de la Sindicatura “Espai públic i dret a la ciutat. Anàlisi de l'ordenança de convivència de Barcelona”

En primer lloc, considerem necessari reproduir les propostes que vam recollir en l'estudi “Espai públic i dret a la ciutat. Anàlisi de l'ordenança de convivència de Barcelona”, elaborat per la Sindicatura i fet públic el passat mes d'octubre de 2024.

Sobre l'objecte i l'àmbit d'aplicació de l'ordenança

- L'objecte de l'ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic hauria de ser vetllar per un ús compartit i respectuós de l'espai públic i fomentar de la convivència mitjançant actuacions que entenguin els carrers i les places com àrees vives on el control total de l'administració no és possible ni desitjable. Cal fomentar la corresponsabilitat ciutadana i comunitària i l'autogestió de l'espai públic, incentivant la tolerància i el valor de la diversitat. Per tant, l'actuació municipal pel que fa als usos de l'espai públic ha d'anar més enllà de la imposició de sancions.
- L'àmbit d'aplicació de l'ordenança s'ha de centrar en els comportaments incívics deliberats, és a dir, les conductes rebutjables socialment vinculades a un ús antisocial de l'espai públic o al vandalisme.
- En aquest marc, és necessari desvincular de l'ordenança les conductes de persones i col·lectius en risc d'exclusió social i vulnerabilitat, per evitar el procés d'estigmatització doble (per situacions estructurals i per assenyalament de la norma). Precisament, es tracta de persones i col·lectius que requereixen un abordatge integrador i protector, i és un deure de l'administració oferir-lo i

- treballar des de diversos serveis municipals per pal·liar les situacions de vulnerabilitat que pateixen.
- Cal concretar de manera detallada quin és el bé jurídic per protegir en cadascuna de les conductes regulades en l'articulat. En línies generals, podria considerar-se com el bé jurídic la convivència, però aquesta es pot complementar amb altres béns jurídics, com el de l'espai públic.
- Definir clarament les situacions de fet de les conductes considerades una infracció, a fi d'evitar apreciacions subjectives, fer un bon ús de la discrecionalitat i aplicar l'ordenança.
- Analitzar la possibilitat de refondre, en un únic text normatiu, l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic i l'Ordenança de l'ús de les vies i els espais públics, amb l'objectiu d'eliminar-ne possibles confusions en l'aplicació, així com la sobreregulació.

Sobre la diversitat d'usos de l'espai públic

- Evitar un excés de burocratització en la gestió del carrer, apostant per la coordinació i la interlocució amb determinats col·lectius i el foment de la seva autonomia amb criteris de corresponsabilitat.
- Actuar per fer compatibles els diferents usos i dinàmiques d'espais com les superilles per garantir la convivència, els drets humans i el dret a la ciutat.
- Potenciar la coordinació intramunicipal i amb entitats socials i veïnals per obtenir una visió integral dels usos de l'espai públic de la ciutat i abordar els possibles problemes que s'originin des del diàleg.

Sobre les actuacions preventives

- Assegurar la màxima participació per elaborar la modificació de l'ordenança mitjançant l'àmplia difusió als diversos agents implicats en la gestió i usos de l'espai públic (treballadors municipals, entitats i plataformes socials i veïnals), amb una perspectiva interseccional que garanteixi el consens i la legitimitat de la regulació aprovada.
- Complementar l'aplicació de l'ordenança amb un treball socioeducatiu, intensificant la presència d'agents cívics i educadors en moments determinats i espais concrets de la ciutat on conflueixen certes dinàmiques, a fi d'introduir metodologies pedagògiques que ajudin a corresponsabilitzar sobre els usos mitjançant el coneixement dels drets i els deures per part de les persones usuàries.

- Reforçar la mediació comunitària en les dinàmiques generades entorn de la convivència. Per exemple, en accions vinculades a l'oci nocturn i a l'ús turístic de determinats espais de la ciutat.
- Establir mesures eficaces per dissuadir o modificar conductes de persones visitants de la ciutat, tenint en compte que es tracta de persones que no tenen el sentiment de pertinença a la ciutat.
- Dotar la ciutat dels equipaments necessaris per evitar algunes conductes sancionades per l'ordenança: xarxa de WC públics, consignes per deixar les pertinences, dutxes, espais assignats a grafers, etc.

Sobre les mesures d'execució

- Aplicar les Mesures alternatives a la sanció (MAS) com a primera conseqüència davant de la comissió d'infraccions de l'ordenança. Només en cas que la persona infractora les rebutgi, s'hauria d'aplicar la imposició de sancions econòmiques.
- Potenciar espais de coordinació interna municipal entre els diversos serveis i àrees implicats, amb èmfasi especial en els serveis socials i la Guàrdia Urbana, amb l'objectiu d'aplicar la normativa de manera correcta a través de l'actualització de protocols.
- Impartir la formació necessària al personal municipal que ha d'aplicar l'ordenança a fi de garantir que la norma s'interpreta amb perspectiva de drets humans de proximitat.

Observem que algunes de les propostes de la Sindicatura s'han recollit en el text de l'avantprojecte, com ara la corresponsabilitat en l'ús de l'espai públic, l'extensió de l'exoneració de sanció a persones sense llar en algunes de les conductes tipificades per l'ordenança o la millora de la coordinació entre la Guàrdia Urbana i els serveis socials.

No obstant això, creiem que encara hi ha alguns aspectes que cal assenyalar.

1. Sobreregulació d'algunes conductes infractores recollides en el text

Cal recordar que la sobreregulació es produeix quan nivells normatius diferents regulen una mateixa matèria, la qual cosa representa una regulació redundant o excessiva. En aquest sentit, és fonamental que la regulació local es limiti a complementar la normativa superior sense caure en repeticions innecessàries.

L'avantprojecte recull conductes infractores que ja es troben recollides en normatives bàsiques, fonamentalment en la Llei orgànica 4/2015, de 30 de maig, de protecció de la seguretat ciutadana (LOPSC). Aquestes conductes són les següents:

- Actes que atempten contra la llibertat i la indemnitat sexual.
- Grafits, pintades i altres expressions gràfiques.
- Oferiment, sol·licitud, negociació o acceptació de serveis sexuals retribuïts.
- Consum de begudes alcohòliques a l'espai públic.
- Venda ambulant no autoritzada.
- Desobediència o resistència a l'autoritat.

Tanmateix, la disposició addicional tercera disposa que a aquestes infraccions els serà d'aplicació el règim sancionador previst a la LOPSC. Observem que els imports de les multes associades a aquestes conductes s'han actualitzat d'acord amb la normativa bàsica d'aplicació.

Aquesta institució considera que ja hi ha un marc jurídic que regula aquestes conductes i, per tant, no s'haurien d'incloure en l'ordenança de convivència, ja que, en alguns casos, pot estigmatitzar encara més persones en situació de vulnerabilitat.

2. Protecció de persones en situació de vulnerabilitat

La diagnosi sobre el sensellarisme a Barcelona de l'any 2024 quantifica en 1.245 el nombre de persones que dormen al carrer a la ciutat. L'absència d'una llar impossibilita el desenvolupament d'una vida digna, ja que, a més de cobrir les necessitats bàsiques d'allotjament, amb el que això implica, proporciona un suport imprescindible per desenvolupar un projecte de vida personal, familiar i social.

En aquest punt, creiem que cal fer referència a la recomanació del relator especial en extrema pobresa i drets humans de les Nacions Unides, qui recomana no criminalitzar les activitats orientades al sosteniment de la vida¹.

Aquesta institució ha estudiat situacions de denúncia per infraccions de l'ordenança a persones sense llar. Es tractava de conductes relacionades amb l'ús impropï de l'espai públic i amb les necessitats fisiològiques a l'espai públic.

Des de la Sindicatura, hem defensat que la regulació d'aquestes conductes no té en compte la situació de les persones sense llar, i això incideix directament en les seves activitats quotidianes. Les persones sense llar representen la manifestació més severa de l'exclusió social. Són persones que no disposen d'un espai privat on poder desenvolupar totes les activitats bàsiques de la seva vida quotidiana.

Tampoc l'administració els ofereix una xarxa pública de serveis a fi que aquestes persones tinguin una alternativa per mantenir la seva higiene i garantir el seu dret de pernoctació fora de l'espai públic. Per tant, davant d'aquest incompliment de les obligacions públiques envers aquestes persones, l'espai públic és l'únic lloc on poden desenvolupar les seves accions quotidianes.

¹ [A/HRC/52/34](#)

Per aquest motiu, hem recomanat al consistori en diverses ocasions, entre altres coses, que en la revisió de l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic se n'exclougui de l'aplicació les persones sense llar mentre el consistori no disposi d'una xarxa de serveis que els permeti desenvolupar les seves activitats quotidianes fora de l'espai públic.

En aquest sentit, observem que l'avantprojecte ha estès la no imposició de la sanció per l'ús impropï de l'espai públic quan es tracti de persones en situació de sensellarisme. Concretament, s'ha afegit aquesta possibilitat a conductes com utilitzar els bancs i els seients públics per a usos diferents dels quals previstos, rentar-se o banyar-se en les fonts, en estanys o similars i rentar roba a les fonts, els estanys, les dutxes o similars.

No obstant això, encara es mantenen restriccions per a situacions de mendicitat, les necessitats fisiològiques en l'espai públic, el consum de begudes alcohòliques, la venda ambulant o el treball sexual. Aquestes restriccions a l'ús de l'espai públic, quan es tracta de persones en situació de vulnerabilitat, poden anar contra drets fonamentals. Per això, és preferible abordar aquestes situacions des d'una perspectiva social en lloc de sancionadora.

En el cas de les necessitats fisiològiques, tot i que es té en compte que, quan es tracti de persones que necessitin assistència social o mèdica, els serveis municipal les ha d'atendre, no es preveu la possibilitat que en aquests casos no se sancioni la conducta.

Des de la Sindicatura considerem necessari regular de manera clara que **no se sancioni els col·lectius en situació de vulnerabilitat** mentre no disposin d'alternatives adequades.

Valorem de manera favorable l'obligació de vetllar per la millora contínua dels procediments establerts amb els serveis socials municipals mitjançant la revisió dels procediments existents per aplicar-hi les millores necessàries per agilitzar la comunicació amb els serveis socials municipals i ajudar de manera adequada les persones que ho necessitin. La Sindicatura ha fet diverses recomanacions al consistori sobre aquest tema.

3. El consum de begudes alcohòliques a l'espai públic

Es detecta una contradicció en la regulació del consum de l'alcohol a l'espai públic, ja que aquesta conducta és sancionable quan es duu a terme fora de terrasses de bar. L'avantprojecte prohibeix el consum de begudes alcohòliques en els espais públics quan pertorbin greument la tranquil·litat ciutadana, incloent-hi quan pertorbi el descans veïnal o quan causi molèsties greus als veïns o veïnes o a les persones que utilitzen l'espai públic.

En aquest sentit, cal recordar les molèsties per sorolls que deriven de l'ús de terrasses de bar, la qual cosa és una queixa recurrent en aquesta Sindicatura, ja que sovint afecta el dret al descans del veïnat.

Tenint en compte que les molèsties al veïnat es poden produir també per part de les persones usuàries de terrasses de bar, considerem que hi ha certa indefinició sobre quin és el bé jurídic que cal protegir.

4. Conductes discriminatòries a l'espai públic

L'avantprojecte planteja la reforma de l'article 16 per ampliar les conductes discriminatòries a l'espai públic que es consideren prohibides. El redactat que proposa conté similituds amb infraccions previstes en altres normatives, com el Codi penal (article 510) i, principalment, la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació. Aquesta última norma estableix el marc general català per garantir el dret de totes les persones a viure sense discriminació. També estableix un ventall extens d'infraccions en aquest àmbit, crea organismes específics que s'ocupen d'aplicar el règim sancionador i fa una aposta clara per la mediació.

Actualment, l'Ajuntament de Barcelona està treballant en l'elaboració de l'Ordenança municipal d'igualtat de tracte i no discriminació, a través de la qual preveu desplegar la Llei 19/2020 en l'àmbit municipal. Tenint en compte la pròxima aprovació d'aquesta ordenança que regularà les infraccions discriminatòries i els procediments especials per aplicar el règim sancionador, considerem que cal evitar la multiplicitat de regulacions en normatives diverses. Valorem que resulta més eficient i evita inseguretats jurídiques regular les infraccions en la normativa més específica i eludir la duplicitat de preceptes amb continguts similars.

5. Actes que atempten contra la llibertat sexual

El nou article 16 bis recull un seguit d'infraccions per conductes que atempten contra la llibertat sexual a l'espai públic que no apareixen de forma expressa en la redacció actual de l'ordenança. Tot i això, es podrien considerar incloses en els atemptats contra la dignitat de les persones que s'inclouen de forma genèrica en el capítol primer del títol II.

De manera semblant amb el que passa amb les conductes discriminatòries, l'avantprojecte incorpora accions que s'inclouen de forma similar en el Codi penal (article 173.4) i la LOPSC (article 37.5). Considerem, per tant, que no hi ha una raó per reproduir en l'ordenança de convivència una infracció que ja inclouen aquestes normatives.

Pel que fa a les mesures preventives de conductes que atempten contra la llibertat i indemnitat sexual, l'avantprojecte menciona els punts lila i la promoció d'itineraris segurs. Considerem que les mesures preventives també s'haurien de dirigir a l'arrel del problema i a la responsabilització de qui exerceix les conductes vulneradores de drets.

Si bé la creació d'itineraris segurs pot ser útil, no promou la transformació social o que hi hagi més igualtat de gènere, perquè posa el focus en el comportament de la víctima potencial, la qual ha d'"evitar" possibles situacions de risc. En alguns casos, establir un itinerari preestablert pot implicar una limitació de l'autonomia i del dret a moure's lliurement per la ciutat. També pot incrementar la sensació que l'espai públic és un lloc insegur per a determinats col·lectius.

També volem apuntar que les mesures preventives poden ser diverses i canviants al llarg de l'aplicació de l'ordenança; per aquest motiu, no considerem apropiat fer-ne una enumeració específica d'algunes.

6. Oferiment de serveis sexuals retribuïts

Aquesta Sindicatura, en coherència amb diversos pronunciaments sobre aquesta qüestió (per exemple, l'any 2012, va presentar al·legacions en el procés de modificació de l'ordenança que afectava la prostitució) encara considera que no s'hauria de sancionar l'oferiment de serveis sexuals a l'espai públic. Valorem que les mesures sancionadores no milloren la situació de les persones que exerceixen la prostitució, sinó que les aboca a situacions de més vulnerabilitat i dificulta el contacte de serveis socials i entitats socials.

Aquesta Sindicatura vol recordar que organismes internacionals i organitzacions de drets humans (Amnistia Internacional, Human Rights Watch) han advertit que no hi ha evidències que la sanció de la prostitució redueixi la demanda de serveis sexuals. Fins i tot, el Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona ha assenyalat que la penalització de les treballadores sexuals constitueix una forma de discriminació per motius de gènere i ha recomanat als Estats parts de la Convenció que deroguin totes les disposicions que penalitzen les dones que exerceixen la prostitució (Recomanació general 35, paràgraf 29 c) i)).

Aquesta Sindicatura encara considera que les mesures punitives contra les persones que ofereixen serveis sexuals reforça l'estigma d'aquestes treballadores i pot, fins i tot, revictimitzar persones en situació de tràfic d'éssers humans amb finalitat de prostitució forçada.

A banda, considerem que, tal com està redactat l'avantprojecte, no queda clar si se sanciona l'oferiment de serveis sexuals, ja que aquesta conducta s'inclou en l'apartat 1 de l'article 39 juntament amb la sol·licitud o acceptació. L'article següent disposa que les conductes recollides en aquest apartat 1 són sancionables, i deixa oberta la possibilitat que se sancioni l'oferiment de serveis sexuals. Considerem que la redacció hauria de ser més clara i establir expressament la no sanció de l'oferiment de serveis sexuals.

Tot i que valorem que l'esperit de l'avantprojecte és excloure com a infracció l'oferiment de serveis sexuals, cal tenir en compte que es manté la prohibició

d'aquesta conducta i es preveu expressament la sanció de les treballadores sexuals per desobediència a l'autoritat quan continuen amb l'oferiment de serveis sexuals si els agents de l'autoritat els han requerit que s'abstinguin de fer-ho. En aquests casos, la sanció és més greu que la que es preveu actualment per l'oferiment de serveis sexuals.

Finalment, considerem que l'avantprojecte planteja una redacció gairebé igual a la que preveu la LOPSC, per la qual cosa valorem que no suposa una millora de la norma, sinó una sobrerregulació que cal evitar.

7. Aplicació de l'ordenança per a l'anàlisi de dades

L'avantprojecte normatiu suprimeix l'Observatori Permanent per a la Convivència, atès que era una mesura recollida en l'ordenança que no s'havia arribat a aplicar en els seus vint anys de vigència.

En el seu lloc, es preveu establir una estructura de l'organització encarregada d'interpretar i aplicar les polítiques de convivència.

Es valora positivament que es tingui en compte la segregació per sexe en l'anàlisi de les sancions. Entenem que aquesta seria una de les tasques encomanades a l'estructura nova la creació de la qual s'anuncia.

Ara bé, seria interessant incorporar també dades sobre l'anàlisi de perfils de persones sancionades en funció de la conducta infractora, per entendre millor l'impacte que té l'aplicació de l'ordenança en determinats col·lectius (persones en situació de vulnerabilitat, persones menors d'edat, etc.).

8. Foment de les mesures alternatives

Una de les recomanacions de la Sindicatura dirigida al consistori és el foment de les mesures alternatives com a eina socioeducativa i que pot ser més útil per fomentar la corresponsabilitat, alhora que situaria la ciutadania en una posició d'igualtat al marge dels recursos econòmics de la persona infractora.

En aquest sentit, observem que l'avantprojecte recull expressament aquesta possibilitat per a les conductes que atempten contra la llibertat i la indemnitat sexual, amb la finalitat de sensibilitzar la persona infractora.

Així mateix, l'avantprojecte també preveu oferir la possibilitat de substituir la sanció per una mesura alternativa quan la persona presumptament responsable de la infracció es trobi en situació de sensellarisme o presenti necessitats d'assistència social o d'atenció mèdica. Aquests col·lectius, doncs, se sumen al de les persones infractores menors d'edat, per la qual cosa es mantenen les mesures alternatives en la proposta de modificació de l'ordenança.

Malgrat això, aquesta institució manté el parer que les persones en situació de vulnerabilitat no haurien de ser sancionades per conductes vinculades a la seva

situació d'exclusió social. En qualsevol cas, s'hauria de protegir d'una manera especial aquestes persones.

Tot i que la introducció de mesures alternatives per a determinats col·lectius es considera un avenç, aquesta Sindicatura insisteix que haurien de ser la primera conseqüència davant de la comissió d'infraccions de l'ordenança.

9. La potestat sancionadora dels agents cívics

La proposta de redactat nou incorpora la possibilitat que els agents cívics puguin formular denúncies per determinades infraccions previstes en l'ordenança.

Els agents cívics formen part d'un programa destinat a afavorir l'ús cívic dels espais públics i vetllar per la convivència, però en cap cas tenen atribuïda la potestat sancionadora.

Per tant, caldria clarificar el seu rol i definir millor els mecanismes legals perquè puguin exercir aquesta funció dins del marc legal adequat.

10. Import de les sancions

En general, observem un increment de moltes sancions recollides a l'avantprojecte; per exemple, les sancions màximes previstes per a les infraccions lleus s'incrementen de 500 a 600 euros, de 600 a 750 euros o, fins i tot, en el cas de beure alcohol a la via pública, de 100 a 600 euros.

A continuació, es mostra un quadre comparatiu de les sancions previstes a la LOPSC, a l'ordenança de convivència vigent i a l'avantprojecte.

CONDUCTA	LOPSC	Ordenança de convivència	Avantprojecte de l'ordenança
Menyspreu de la dignitat (art.16)		Greu: 750-1.500 € Molt greu: 1.500-3.000 €	Greu: 750-1.500 € Molt greu: 1.500-3.000 €
Llibertat i indemnitat sexual (art.16 bis)	Lleu: 100-600 €		Lleu: 100-600 €
Pintades de grafitis (art.20)	Lleu: 100-600 €	Lleu: fins a 750 € Greu: 750-1.500 € Molt greu: 1.500-3.000 €	Lleu: 100-600 €
Embrutar l'espai públic (art. 23)		Lleu: 450,76 € (Ús de les vies i espais públics)	Lleu: fins a 750 €
Oferta i demanda de	Greu: 601-	Lleu: fins a 750 €	Greu: 601-

serveis sexuals (art. 39)	30.000 €	Molt greu: 1.500-3000 €	30.000 € Molt greu: 1.500-3.000 €
Necessitats fisiològiques (art. 43)		Lleu: fins a 300 € Greu: 750-1.500 €	Lleu: fins a 300 € Lleu: fins a 750 € Greu: 750-1.500 €
Consum de begudes alcohòliques (art. 46)	Lleu: 100-600 €	Lleu: 30-100 €	Lleu: 100-600 € Greu: 750-1.500 € Molt greu: 1.500-3.000 €
Venda ambulant (art. 50)	Lleu: 100-600 €	Lleu: fins a 500 €	Lleu: 100-600 € Lleu: fins a 600 €
Prestació de serveis no autoritzats (art. 54)	Lleu: 100-600 €	Lleu: fins a 500 € Lleu: fins a 500 €	Lleu: 100-600 € Lleu: fins a 600 €
Sabó a les dutxes (art.66)		Lleu: fins a 500 €	Lleu: fins a 700 €
Sorolls (art. 71)		Lleu: fins a 750 (O. medi ambient)	Lleu: fins a 750 € Greu: 750-1.500 €

Al preàmbul de l'avantprojecte no s'explica el motiu de l'increment de l'import de les sancions, si bé es fa referència a la necessitat d'adaptar l'ordenança a les novetats legislatives, principalment la LOPSC. En aquest sentit, cal destacar que la disposició addicional 3a estableix que a les conductes descrites en els articles 16 bis, 20, 39, 46.2, 50 i 791.b) els resulta d'aplicació el règim sancionador previst a la LOPSC, amb sancions força més elevades que a l'ordenança.

La remissió a aquest règim sancionador, en alguns casos, dona lloc a incongruències, com la prevista en la nova redacció de l'article 40, que preveu una sanció de 601 a 30.000 euros per a les sancions greus (sol·licitud o acceptació per part del demandant de serveis sexuals), mentre sanciona amb una quantia màxima més baixa, de 1.500 a 3.000 euros, les conductes tipificades com a molt greus (oferir serveis sexuals retribuïts a l'espai públic).

Considerem que l'objecte de l'ordenança hauria de centrar l'àmbit de l'actuació municipal en els comportaments socialment més rebutjables i hauria d'anar més enllà de la imposició de sancions cada vegada més altes. L'increment de les sancions té efectes més greus en les persones en situacions de precarietat econòmica més gran, independentment de la gravetat o desvaloració de les seves conductes. A més, caldria valorar amb deteniment l'eficàcia d'aquesta mesura, tenint en compte que es dona un percentatge d'impagaments molt elevat.

A tall de conclusió:

L'avantprojecte conté avenços en aspectes com la corresponsabilitat i la coordinació intermunicipal, però encara presenta mancances en la protecció de col·lectius vulnerables i la regulació d'algunes conductes.

- **Clarificar i reduir la sobreregulació** per evitar duplicitats amb altres normatives.
- **Evitar la sanció a persones en situació de vulnerabilitat** i establir una xarxa de serveis públics adequada.
- **Fomentar la mediació i mesures socioeducatives** com a alternativa a la sanció econòmica.
- **Millorar la regulació sobre el consum d'alcohol a l'espai públic**, considerant l'impacte de les terrasses de bar.
- **Incrementar la coordinació municipal i la participació ciutadana** en l'elaboració de la normativa.
- **Valorar l'eficàcia de l'increment de les sancions** i els possibles efectes negatius en col·lectius en situació de vulnerabilitat.